

voksende. Det Forslag, jeg i sin Tid stillede, og som jeg endnu mener var det rigtige, var, som sagt, at gøre Banen til en Funder-Esbjerg-Bane med en Sidebane fra Agerbæk eller der i Nærheden til Bramminge. Og naar jeg indrømmer, at det er rigtigt ogsaa at bygge en Sidebane til Bramminge, er det for det første af den Grund, at naar vi gaa lige til Esbjerg, ville vi uundgaaeligt berøve Bramminge noget af sit nuværende Opland. Bramminge er en Stationsby, den har været en stor By i lang Tid. Der er altsaa skabt noget Opland der, som Byen vil miste, naar der kommer en Bane paa skraa opad til Esbjerg. Det er klart nok. Dernæst kan der være Gods og Passagerer Nord for Bramminge, som ikke ville til Esbjerg, men ville søge den sydjydske Tværbane for at komme Syd paa til Ribe. Ribe er vor Amtshovedstad, dernæst er Ribe vor Stiftshovedstad, Amtsraadet har Sæde der, Biskoppens Kontor er der, Stiftsfysikus bor der o. s. v., saa at Befolkningen adskillige Gange har Ærinde til Ribe. Dersom det nu var saadan — der tales jo om de korte Baners forholdsvis dyre Driftsomkostninger —, at denne lille Bane fra Agerbæk til Bramminge skulde være en selvstændig Bane med selvstændig Drift, kunde det maaske være tvivlsomt, om det var rigtigt at anlægge den; men da denne Bane kan fremtræde som en Forlængelse af Ribe-Bramminge-Banen og kan drives med samme Togstamme og samme Personale, som denne drives med, er jeg ikke i Tvivl om, at det var fuldstændig forsvarligt at bygge denne Bane. Det var min Stilling i 1908, og saaledes er den endnu.

Nu sagde ganske vist det ærede Medlem fra Helsingør (Christian Rasmussen), at naar Forslaget gjaldt en Sidebane fra Agerbæk til Esbjerg, kunde det være, at det var berettiget, han vilde se paa det, og saa kunde han maaske gaa ind derpaa. Dersom han kan det, er der ingenting imellem det ærede Medlem og mig, for jeg bryder mig ikke det fjerneste om, enten man kalder Banen for Banen fra Funder til Bramminge med en Sidebane til Esbjerg, eller man kalder den en Bane fra Funder til Esbjerg med Sidebane til Bramminge. Forholdet bliver, at Hovedtrafikken og Hovedtogene i overvejende Grad ville gaa til Esbjerg, og naar Banen er der, er det lige meget, hvad man kalder den. Det er lige meget, om Drengen hedder det eller det, naar blot han er en rar Dreng.

I øvrigt red — det skal jeg berøre

med det samme — det ærede Medlem sin gamle Kæphest fra 1907—08 angaaende Skern-Videbæk-Skive-Banen og vilde have en anden Linie end den her foreslaaede. Jeg kunde ikke være enig med det ærede Medlem i 1907—08, kan heller ikke være det nu. Jeg kan ikke se rettere, end at den foreslaaede Linie er god, men det kan være, at den, naar Ret og Skel skulde gøres til andre Sider, skulde have et lille Supplement, men det ligger ikke for nu. Jeg kan for øvrigt ogsaa slutte mig til Forslaget: Videbæk-Skive, er det jo egentlig, for der er paa Loven en Bane fra Skern til Videbæk.

Det ærede Medlem fra Næstved (Andreasen) talte igen om sit Smertensbarn Køge-Vigerslev-Banen og var, hvad jeg altid beklager, naar det sker, noget i Færd med at sætte Jyder og Sjællændere op imod hinanden. Det er en Tankegang, som ikke tiltaler mig. Vi i Jylland have sikkert ikke det fjerneste imod, at Sjællænderne faa alt muligt godt ogsaa med Hensyn til Jernbaneanlæg, og jeg synes, man paa Sjælland nok kunde unde os det samme, og det gør man vel for det meste ogsaa. Men det kan ikke hjælpe, at det ærede Medlem er bitter paa os Jyder, fordi Køge-Vigerslev-Banen ikke er bygget, thi det ere vi ikke Skyld i. Den Bane var sat som Nr. 2 paa Jernbaneloven, og den var med Hensyn til Fristen for Tegningen af de private Bidrag stillet lige med alle de andre Statsbaner. Fristen var 1. Januar 1910. Naar man saa ikke havde faaet Tegningen af Bidragene i Orden, faldt Baneforslaget ifølge Loven bort, og det kunne vi ikke gøre for. Hvis det samme havde været Tilfældet med en af vore Baner, vilde der have ramt den samme Skæbne.

Med disse Bemærkninger skal jeg slutte. Det vil altsaa fremgaa af mine Udtalelser, at jeg for saa vidt er meget godt tilfreds, som jeg gerne vil have Spørgsmaalet Grindsted-Tistrup afgjort i Aar. Det ligger som en Klods om Benene paa Befolkningen derovre, at denne Sag ikke er ordnet. Saa snart det er Tilfældet, vil det gaa meget let og glat, saa ere Sognekommunerne enige, Amtsraadet staar med sit Tilskud, og saa er Sagen i Orden. De øvrige Lovforslag kan jeg godt forstaa ikke have Udsigt til at blive gennemførte nu, dels af den Grund, den højtærede Minister nævnede, at de komme saa nær efter den store Jernbanelov, og dels paa Grund af de økonomiske Forhold, ligesom der naturligvis for Rigsdagens